

C/2024/3977

25.6.2024

Publicarea unei cereri de înregistrare a unei denumiri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(C/2024/3977)

În urma acestei publicări, autoritățile unui stat membru sau ale unei țări terțe sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și stabilită sau rezidentă într-o țară terță pot, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, să depună la Comisie o opoziție, în termen de 3 luni de la data prezentei publicări.

CAIETUL DE SARCINI AL UNEI SPECIALITĂȚI TRADIȚIONALE GARANTATE

„SENENO MESO”

Nr. UE: TSG-SI-02988 – 23.8.2023

Statul membru sau țara terță: Slovenia

1. **Denumirea (denumirile) propusă (proapse) pentru înregistrare**

„Seneno meso”

2. **Tipul de produs**

Clasa 1.1 Carne (și organe comestibile) proaspete

3. **Motive pentru înregistrare**

3.1. *Indicați dacă produsul*

rezultă în urma unui proces de producție sau de prelucrare sau a unei compoziții care corespunde practicii tradiționale pentru produsul sau alimentul respectiv

este produs din materii prime sau ingrediente care sunt cele utilizate în mod tradițional.

Metoda de producere a „seneno meso” [carne provenită de la animale hrănite cu fân] de la animale erbivore este cea mai veche formă de producție a cărnii. Aceasta se bazează pe cea mai veche metodă de creștere a animalelor și reprezintă o revenire la hrănirea tradițională. În trecut, animalele erau duse la păscut în perioada de vegetație, iar iarna erau hrănite cu fân obținut pe pajiști în perioada verii. Singura modalitate de depozitare a hranei era în stare uscată, iar nu fermentată precum în cazul unor procese actuale de conservare a hranei. Producția de carne nu a implicat furaje sau animale modificate genetic.

3.2. *Indicați dacă denumirea*

a fost utilizată în mod tradițional pentru a desemna produsul specific

arată caracterul tradițional sau caracterul specific al produsului.

Cheia producției de „seneno meso” este și a fost întotdeauna o hrană de calitate, și anume fân. Fânul este uscat pe pajiști permanente și arabile, dar poate fi uscat și pe uscătoare pentru a obține o calitate mai bună sau pentru a reduce riscurile legate de condițiile meteorologice. Cel mai vechi uscător este probabil fânarul (*kozolec sloven*), acesta fiind menționat încă din 1558. O referință cheie la utilizarea unui fânar pentru uscarea fânului destinat hrănirii animalelor de fermă datează din 1822. Aceste referințe confirmă utilizarea fânului ca furaj tradițional și prevalența acestui tip de tehnologie în cea mai mare parte a Europei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind indicațiile geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind specialitățile tradiționale garantate și mențiunile facultative de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) 2019/1753 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 (JO L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

4. Descriere

- 4.1. *Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1, inclusiv principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice ale produsului, care demonstrează caracterul specific al acestuia*

Carnea de bovine, rumegătoare mici și ecvidee, în conformitate cu legislația în vigoare.

- 4.2. *Descrierea metodei de producție a produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1, metodă pe care producătorii trebuie să o urmeze, inclusiv, după caz, natura și caracteristicile materiilor prime sau ale ingredientelor utilizate, precum și metoda de preparare a produsului*

Carnea „seneno meso” provenită de la bovine, rumegătoare mici și ecvidee diferă de carnea standard de bovine, rumegătoare mici și ecvidee în ceea ce privește procesul de producție specific descris la prezentul punct.

Carnea „seneno meso” provenită de la bovine, rumegătoare mici și ecvidee este produsă utilizând procese de producție tradiționale. Acestea se caracterizează prin interzicerea utilizării furajelor fermentate (cum ar fi furajele însilozate, boabele de cereale însilozate sau baloții rotunzi în peliculă), precum și a utilizării animalelor și a furajelor care sunt identificate ca fiind „modificate genetic” în conformitate cu legislația în vigoare.

Producția de „seneno meso” necesită pășunatul tuturor animalelor din șeptel ori de câte ori condițiile permit acest lucru. Pășunatul trebuie să dureze cel puțin 120 de zile pe an în timpul perioadei de vegetație.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru pășunat, se poate renunța la cerința privind pășunatul obligatoriu. Renunțarea la pășunat trebuie motivată. Motivele pot include fragmentarea excesivă a terenului, dimensiunea, înclinarea sau depărtarea terenurilor, interzicerea pășunatului din cauza amplasării fermei într-o zonă în care pășunatul nu este permis sau o combinație a acestora. În cazul în care pășunatul nu este posibil, animalele trebuie ținute nelegate, în condiții care le permit acestora să se miște liber. Pentru mișcare nerestricționată, trebuie să se ia în considerare spațiul interior specificat în tabelul 1.

Tabelul 1

Bovine	Suprafața interioară (suprafața netă la dispoziția animalelor)	
	Greutatea minimă în viu (kg)	m ² /cap
	până la 100	1,5
	până la 200	2,5
	până la 350	4,0
	peste 350	5
Vaci de lapte		6
Tauri pentru reproducție		10
Ovine adulte		1,5
Miei		0,35
Caprine adulte		1,5
Iezi		0,35
Ecvidee pentru reproducție și pentru îngrășare	până la 100	1,5
	până la 200	2,5
	până la 350	4,0
	peste 350	5

Înainte de sacrificare, animalele pot fi ținute în adăposturi cel mult 30 de zile în timpul perioadei de pășunat.

Conținutul de substanță uscată al furajelor grosiere trebuie să depășească 70 % pe an. Conținutul de substanță uscată al furajelor grosiere se calculează anual pentru fiecare exploatare agricolă.

În exploatare, toate animalele din aceeași categorie (bovine, rumegetoare mici, ecvidee) trebuie crescute în conformitate cu cerințele prevăzute în prezentul caiet de sarcini.

- a) În cazul în care alte specii de animale nu sunt sau nu pot fi crescute în conformitate cu normele privind „seneno meso” deoarece nu sunt menționate în caietul de sarcini, animalele și hrana pentru animale din exploatare trebuie să fie separate și înregistrate în mod corespunzător. Interdicția privind depozitarea și producerea de baloți în folie, furaje însilozate și furaje fermentate se aplică întregii exploatare, inclusiv în cazul în care nu toate speciile de animale sunt crescute în conformitate cu normele privind „seneno meso”.
- b) În cazul în care o instalație certificată pentru prelucrarea „seneno meso” produce și alte produse, aceasta trebuie să se asigure că materiile prime certificate sunt recepționate și depozitate separat de celelalte materii prime. În acest caz, producția de produse alimentare care utilizează „seneno meso” trebuie separată în spațiu sau în timp, luându-se toate măsurile pentru a preveni amestecarea sau schimbarea materiilor prime.
- c) În cazul în care activitatea de prelucrare în întregime sau în parte este efectuată de un subcontractant care nu este certificat, trebuie să se încheie un acord scris. Este necesar să se asigure trasabilitatea animalelor sau a materiilor prime certificate și să se permită supravegherea punerii în aplicare a activității. Sfera activității de supraveghere este stabilită de organismul de certificare în raport cu sfera activităților delegate. În cazul în care subcontractantul a fost certificat în conformitate cu prezentul caiet de sarcini, nu este necesară supravegherea activităților subcontractantului.

Tipuri de furaje admise

- furaje grosiere uscate: fân, lucernă uscată, trifoi uscat etc.
- furaje grosiere verzi: pășune, iarbă, lucernă, trifoi, rapiță, cereale, porumb, frunze de sfeclă de zahăr etc.
- culturi de rădăcinoase: sfeclă furajeră, nap, rutabaga, morcov furajer etc.
- paie de la diverse culturi (brute sau tocate).
- nutrețuri proaspete de pe pajiști.
- cereale uscate (porumb, orz, ovăz, triticale, grâu, seacă etc.), pulpă de sfeclă uscată, borhot de bere uscat, subproduse uscate din industria zahărului și prelucrarea cerealelor, precum și alte furaje uscate disponibile în comerț (cum ar fi tărâțe sau pelete de lucernă).

Animalele pasc în timpul perioadei de vegetație, iar în timpul iernii sunt hrănite în principal cu furaje grosiere.

Hrana suplimentară poate include crucifere proaspete, porumb, cereale și rădăcini, cum ar fi rapiță proaspătă, ovăz proaspăt, porumb proaspăt sau sfeclă furajeră.

În rația de hrană pot fi utilizate leguminoase furajere (bob mare, mazăre, lupin etc.), plante oleaginoase (rapiță, soia, floarea-soarelui etc.) și concentrate proteice (semințe oleaginoase și șroturi oleaginoase, de exemplu boabe de soia, semințe de rapiță, semințe de floarea-soarelui, semințe de dovleac etc.).

Este permisă furnizarea de hrană suplimentară animalelor pe suprafețele de pășunat. Cantitatea de hrană suplimentară este luată în considerare în totalul anual.

Furaje interzise

- plante furajere însilozate, precum și cereale însilozate și alte furaje.
- furaje fermentate de orice fel.
- subproduse provenite de la fabrici de bere sau distilerii, reziduuri de la presarea sucului sau a vinului (tescovină) și alte resturi din industria alimentară, cum ar fi pulpă de sfeclă proaspătă sau însilozată, borhot de bere proaspăt sau însilozat, reziduuri de fructe proaspete sau însilozate etc.

- hrană și furaje, inclusiv subproduse în stare umedă (înmuiere).
- hrană de origine animală (lapte, zer, făină de carne și oase etc.), cu excepția laptelui matern până la înțarcare. Este permisă hrănirea animalelor tinere cu înlocuitor de lapte până la înțarcare sau până la vârsta de 90 de zile pentru bovine, 45 de zile pentru rumegătoarele mici și 150 de zile pentru ecvidee.
- uree.

Furajele care nu sunt enumerate în prezentul caiet de sarcini fac obiectul normelor UE privind Catalogul cu materii prime pentru furaje.

În cazul în care conținutul real de substanță uscată măsurat în procente nu este disponibil pentru un material furajer, pentru a calcula conținutul de substanță uscată din materialul furajer se vor lua în considerare valorile stabilite în tabelul 2. Pentru furajele care sunt permise, dar care nu sunt enumerate în tabel, se vor utiliza valorile stabilite în literatura științifică disponibilă.

Tabelul 2

Conținutul de substanță uscată din furaje, în cazul în care acesta nu a fost stabilit prin analiză

Hrană pentru animale:	procent din substanța uscată
fân, paie, lucernă	86
melasă uscată	77
diverse tipuri de trifoi uscat	89
nutreț verde proaspăt (iarbă, lucernă)	20
furaje mixte medii	88
bob mare, mazăre (uscată)	87
cereale (boabe)	88
diverse șroturi/turte	88
drojdie de bere (uscată)	90
pulpă de sfeclă (uscată)	88
sfeclă furajeră (proaspătă)	15

Pentru a calcula cerința privind doza zilnică minimă de hrană pentru animale în vederea stabilirii conținutului de substanță uscată al furajelor grosiere pentru fiecare exploatație, valorile indicate în tabelul 3 sunt considerate drept doza zilnică de substanță uscată per specie și categorie de animale.

Tabelul 3

Consumul zilnic minim (kg d.b./zi)

Specia, vârsta sau producția de lapte a animalelor	Greutatea corpului (kg)	Doza zilnică (kg d.b./zi)
BOVINE		
Vitei cu vârste cuprinse între 5-6 luni	150	3-4
Bovine tinere pentru creștere	200-300	4
	300-400	6
	400-500	8
	500-650	9
Bovine tinere pentru îngrășare	200-300	7

	300-400	8,5
	400-500	10
	500-650	10,5
VACI (de lapte)		
până la 2 000 kg/an	650	11,4
până la 4 000 kg/an Echivalent pentru vaci care alăptează	650	14,9
până la 6 000 kg/an	650	17,6
până la 8 000 kg/an	650	19,7
>8 000 kg/an	650	>20,6
CAI		
Muncă ușoară	500	7-9
Muncă medie	500	8-9
Muncă grea	500	10
OVINE		
Ovine de lapte	70	3
Ovine care alăptează (1, 2 miei)	70	1,8
Ovine tinere	40-70	1,2
Miei pentru îngrășat	20-45	0,8-1,6
CAPRINE		
Caprine de lapte	70	până la 3,5
Caprine care alăptează, cu iezi	70	1,8

Producătorii de „seneno meso” trebuie să păstreze toate evidențele și documentele justificative necesare într-o formă care să permită organismului de control să verifice, în orice moment, toate cerințele prevăzute în prezentul caiet de sarcini în cursul unui control.

Fertilizare

- Este interzisă utilizarea digestatului provenit de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu o capacitate de peste 50 EL (echivalent-locuitor – unitatea de încărcare a apei care corespunde poluării cauzate de un adult pe zi).
- Zonele fertilizate cu digestat provenit de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu o capacitate mai mică de 50 EL sunt adecvate pentru pășunat după ce au trecut 3 săptămâni de la ultima fertilizare.

Substanțe chimice auxiliare

În adăposturile de creștere a animalelor se pot utiliza agenți aplicați prin pulverizare pentru insectele zburătoare numai atunci când nu sunt prezente animale.

Interzicerea vânzării de animale

- Pentru a obține un certificat pentru „seneno meso”, trebuie să se ia în considerare perioada de conversie a exploatației sau a animalelor la producția pe bază de fân pentru animalele care nu au fost crescute de la naștere în conformitate cu prezentul caiet de sarcini. Perioada de conversie pentru comercializarea animalelor vii sau a cărnii este de două treimi din vârsta animalelor cu vârsta de până la 9 luni și de 6 luni pentru animalele mai în vârstă. Sunt interzise vânzarea de animale vii și etichetarea cărnii ca „seneno meso” înainte de sfârșitul perioadei de conversie.

- În cazul în care o inspecție relevă un caz de neconformitate care afectează statutul de „seneno meso” (de exemplu, hrănirea cu furaje fermentate), trebuie să se ia în considerare o nouă perioadă de conversie pentru animalele în cauză.

Procesare

- „Seneno meso” poate fi etichetată ca atare dacă este proaspătă, refrigerată, congelată sau procesată. În procesarea cărnii se pot utiliza numai aditivii care nu sunt identificați ca „modificați genetic” în conformitate cu legislația în vigoare.
- În produsele și preparatele din carne, „seneno meso” trebuie să reprezinte cel puțin 60 % din ingredientele produsului finit.
- Carnea de vânat poate fi adăugată la produsele din carne și la preparatele din carne, cu condiția ca vânatul să provină din zone în care nu este permisă semănarea de plante modificate genetic.

Denumirea „seneno meso” sau indicația „preparat din seneno meso” poate fi utilizată numai în cazul în care compoziția produsului respectă cerințele caietului de sarcini pentru „seneno meso”.

În cazul în care un produs este preparat din mai multe tipuri de carne, dintre care nu toate sunt „seneno meso”, declarația produsului trebuie să includă o indicație clară cu privire la carnea „seneno meso” și o indicație a tuturor proporțiilor fiecărui tip de carne din produs.

4.3. Descrierea principalelor elemente care conferă caracterul tradițional al produsului

Până în 1827, Alpii sloveni erau predominant acoperiți de pădure. Pășunile reprezentau a doua categorie ca mărime, acoperind 27,5 % din suprafață, ceea ce indică importanța agriculturii sau a creșterii pastorale a animalelor în această perioadă. Pajiștile reprezentau 12,6 %, terenurile arabile 4,8 %, iar alte categorii 9 % (Petek, 2005). Până în 1929, sistemul de cultivare a furajelor era predominant în jumătatea vestică a Alpilor sloveni, cu o pondere ușor mai mică a culturilor furajere și o pondere mai mare a cerealelor și rădăcinoaselor în jumătatea estică. Situația a rămas în mare parte neschimbată până în 1960 (Petek, 2005).

Din cele aproximativ 4 440 de exploatații agricole din Alpii sloveni înregistrate la recensământul agricol din anul 2000, un total de 88 % erau dedicate producției de animale, și anume fie animale erbivore (59 %), fie producție mixtă de animale (29 %) (Petek, 2005).

Producția de „seneno meso” este cea mai veche formă de producție de carne, fiind cea mai veche metodă de creștere a animalelor erbivore (bovine, ovine, caprine și ecvidee) bazată pe pășunat și pe hrănirea cu fân în timpul iernii. Cheia producției de „seneno meso” este și a fost întotdeauna hrana de calitate. În cadrul fermelor, bovinele, ovinele, caprinele și ecvideele pășteau adesea pe pășuni alpine cu teren accidentat și pe versanți muntoși la o mare distanță de ferme. Iarna, acestea erau hrănite cu fân, care era uscat pe pășuni permanente și arabile, dar putea fi uscat și pe uscătoare pentru a obține o calitate mai bună sau pentru a reduce riscurile legate de condițiile meteorologice. Se poate considera că fânarul (*kozolec sloven*) este cel mai vechi uscător. Acesta a fost menționat de profesorul Oskar Moser încă din 1558 (Juvanec, 2007, *Kozolec*, p. 24). În 1822, Joseph Pseiner a făcut o referință cheie la utilizarea fânului pentru uscarea fânului destinat hranei animalelor de fermă (Juvanec, 2007, *Kozolec*, p. 26). Aceste referințe confirmă utilizarea fânului ca furaj tradițional și prevalența acestui tip de tehnologie în cea mai mare parte a Europei.

Carnea animalelor erbivore conține jumătate din grăsime și mult mai puține calorii decât cea a animalelor hrănite cu porumb însilozat sau cu o alimentație care conține o proporție mai mare de furaje concentrate. Conform cercetărilor științifice, carnea bovinelor crescute pe pășuni conține de 10 ori mai mult beta-caroten, cu până la 30 % mai multă vitamina C și cu până la 54 % mai mult alfa-tocoferol (vitamina E) (*Kmečki glas*, 20.5.2021). Carnea ovinelor crescute pe pășuni conține de două ori mai multă luteină decât cea a ovinelor hrănite cu furaje. Carnea animalelor crescute pe pășuni are o calitate similară cu cea a cărnii de vânat și are aproximativ același conținut de grăsime. Raportul dintre acizii grași omega-6 și omega-3 este mult mai mic decât în carnea animalelor hrănite cu porumb (Robinson, 2000).

Hrănirea animalelor cu furaje de pe pășuni și fânețe are un efect benefic în ceea ce privește reducerea conținutului total de grăsimi și creșterea proporției de beta-caroten, vitamina E (alfa-tocoferol), vitamina B, tiamină și riboflavină, mineralele calciu, magneziu și potasiu și acizii grași omega-3 totali, precum și asigurarea unui raport mai sănătos între acizii grași omega-6 și omega-3, un conținut mai mare de acid linoleic conjugat (cis-9 trans-11), un conținut mai mare de acid vaccenic (care poate fi transformat în acid linoleic conjugat) și un conținut mai scăzut de grăsimi saturate (S. K. Duckett et al., 2009).

Vacile crescute pe pășuni sunt mai rezistente la boli și la stres. Efectul benefic al acestei rezistențe poate fi transmis, de asemenea, persoanelor care consumă laptele și carnea de la aceste animale (Robinson, 2000). Porumbul și alte furaje concentrate se utilizează în cantități limitate în alimentația animalelor pentru producția de „seneno meso”, întrucât utilizarea excesivă a porumbului în alimentația rumegătoarelor stimulează creșterea rezistenței bacteriei *Escherichia coli* la o reacție acidă, asociată cu un risc crescut de răspândire a acestei bacterii.

Producția de „seneno meso” se desfășoară pe plan local și, datorită unei proporții ridicate de nutrețuri de fâneață (pășuni și fân), asigură o formă durabilă de creștere a animalelor. Pășunatul este cea mai bună modalitate de a crește animale într-un mod durabil și, în combinație cu hrănirea cu fân, reprezintă, de asemenea, o abordare tradițională privind creșterea animalelor. Combinația dintre utilizarea extensivă și tradițională contribuie la conservarea biodiversității (Večer daily, 2021). Cu toate acestea, pentru a conserva biodiversitatea în natură, o abordare care combină pășunatul și cositul este cea mai eficace modalitate de utilizare a pajiștilor.

Producția de „seneno meso” este extrem de durabilă deoarece protejează clima și solul și încurajează biodiversitatea. Conservarea pășunilor este esențială pentru producția de „seneno meso”, întrucât pajiștile și pășunile stochează cu aproximativ o treime mai mult carbon pe hectar decât terenul arabil (149 t C/ha) datorită conținutului lor ridicat de humus în straturile superioare ale solului. În straturile mai adânci ale solului, pășunile stochează o cantitate de carbon (196 t C/ha) similară cu cea a solului forestier obișnuit (191 t C/ha) (ARGE Heumilch, 2021). Sechestrarea carbonului în sol îmbunătățește structura și calitatea solului, contribuind în același timp la agricultura durabilă și la gestionarea resurselor naturale.